

1. deild, og ístaðin komu nógv smá serbisk feløg í teirra pláss, eitt nú mitt barndómsfelag Radnicki Kragujevac, og eisini Spartak Subbotica, har eg spældi seinni. Vit finga knappliga møguleikan fyri at kappast regluliga ímóti teimum heimskendu „Reyðu stjørnum“ úr Crvena Zvezda, sum vunnu Europeiska steypið fyri meistara í 1991. Mihailovic, Savicevic, Jugovic og hinar hetjurnar í jugoslaviskum fótibólta kenni eg ikki so lítið. Og vit kláraðu onkuntíð at fáa góð úrslit ímóti teimum.

Eigarin av fyrrverandi liði fekk nýggju ár í fongslí

Men dreymurin hjá næstan einum og hvørjum jugoslaviskum leikara hevur altíð verið at fara uttanlands at spæla, og Milan Cimburovic var ikki nakað undantak í hesum. Í 1994 fór hann vísir um jugoslaviska markjó til Ungarns at royna seg í 1. deild í grannalandinum.

- Mær dámdi ongantíð at sita leingi fastur á sama plássi. Tí skifti eg feløg fleiri ferðir í míni karrieru. Ahugin hjá mær fyri øðrum londum og øðrum málum hevur altíð verið stórur, og tí var tað ógvuliga spennandi at fara til Ungarns. Stadler, sum eg spældi við har, var ikki nakað vanligt felag. Eigarin hjá Stadler, ein av teimum ríkasta monnum í landinum, hevði ætlanir at gera sít lið, uppkallað eftir honum, til tað besta í Ungarn, og einaferð í framtíðini millum tey sterkastu í Europa. Stadlerformaðurin hevði tvey stórfeløg, nevniliga Inter Milan og Ajax Amsterdam, sum fyrmynd, og tey bæði feløgini dámdi honum so mikið væl, at hann keypti teirra búna. Ja, vit spældu dagliga í ungversku 1. deild í troyggjum hjá Inter og Ajax.

Stadler fekk nógvar finar spælarnar til sín, eisini uttanlanda frá. Hann brúkti eina rúgvu av pengum uppá felagið, og fyri at vera erligur, høvdu vit eina sera góða lón úr hansara lúmma. Eingin av okkum visti nakað, hvagani bossurin fekk sít ríkið, men ungverskir lögreglumenn vóru helst betri kunnandi um tað. Og fyri trimum árum síðani var Stadler skuldsettur fyri fíggarligt svik, og nú situr hann fongslaður í níggju ár...

Gamli kenningurin

Sivic lokkaði til Føroya Síðst í 1996 gjordist stóðan tann, at Milan Cimburovic bleiv so-kallaður „friur agentur“, og kundi tí velja millum ymisk tilbøð allastaðni frá. Og ein dag ringdi góði vinurin og fyrrverandi liðfelagin frá Spartak Subbotica, Tomislav Sivic, til hansara. Tomislav hevði longu verið eitt ár í Føroyum tá, har hann spældi við VB í Vági. Sivic segði við Cimburovic, at eitt lítið felag í Suðuroynni leitar eftir einum drúgvum miðvallara, og spurdi, um hann ikki

Málmaðurin hjá NSÍ, Dejan Milanovic, og hansara núverandi venjari spældu saman í felagnum Radnicki fyrst í nítíðrumum

var áhugaður at koma. Milan ivaðist eitt sindur í fyrstini, tí at hann hevði tá tilbøð frá feløgum í ymiskum londum, men gjørdi av kortini at koma og kanna viðurskiptini.

- Eg visti ikki nógv um Føroyar, áðrenn eg kom hendan vegin. Fyri fyrstu ferð hoyrði eg um hesar litlu oyggjarnar fyrst í 1990, tá úrslitið av lutakastinum til EM-92 undankappingina bleiv kunngjørt og Føroyar fóru í sama bólki sum Jugoslavia. Eg hugdi sjálvsagt eftir báðum dystunum millum Føroyar og Jugoslavia, men tað einasta, sum eg mintist frá tí, var hvíta húgvan hjá Jens Martini... Tomica Sivic sendi mær nógvar upplýsingar um Føroyar, so eg var ikki púra blankur, tá eg kom til Hvalbiar. Sigast skal, at eg havi ongantíð iðrað meg um tað stigið...

Hin jugoslavín í Hvalba er nú bilfari heim

Milan Cimburovic hevur næstan alt sít lív spelt sum høgrubakkur, men í Royn brúkti hann sum oftast seg sjálfan á miðvøllinum. Milan var ikki einsamallur jugoslavín í Hvalba. Samstundis leikti ein áleypari við liðinum.

- Sasa Vukotic kom til Føroya saman við mær í 1997. Sjálvt um hann ongantíð hevur verið yrkisspælari, kláraði hann seg rættliga væl í Royn, serliga tað fyrsta árið, tá hann skoraði nógv mál. Men tíverri manglaði Sasa nakað av sjálvsaga, og í fjór fekk hann ein so álvarsigan skaða, at hann var neyðdur at gevast at spæla bót. Nú koyrir Sasa hýrúgvn í sínum heimbyri í Jugoslavia...

- Tað var sera hugnaligt í Hvalba. Fólk bæði frá nevndini hjá Royn og bygdini eru ógvuliga fitt og góð

at vera saman við. Men eg vildi royna nakað nýtt, royna at kappast ímóti teimum bestu í hesum landinum. Har í Suðuroy spældu vit sum oftast leygardag, og hvønn sunnudag plagdi eg at fara til Tvøroyrar, Vágs ella Sumbiar at hyggja eftir dystum í 1. deild. Royn er lítið felag, og vit høvdu ikki fleiri enn seks-sjey góðar leikarar, ið kundu roynt seg í 1. deild. Fyri at hava eitt veruliga gott lið má ein velja í minsta lagi millum fimmtan góðar spælarnar.

Hitti sin gamla liðfelaga í Runavík

Milan Cimburovic er nógdur við síni gongd í Runavík higartil. Spælarnir tóku væl ímóti honum, og nevndin stuðlar venjaranum í øllum viðurskiptum. Milan heldur, at sjálvt um honum dámdi væl at arbeiða í Hvalba, eru møguleikar norðanfyrir nógver betri fyri at fáa góð úrslit.

- Her á Runavík leiðuni er alt heilt óðrvisi. Felagið er stórt, vit hava tvey hundrad fólk iðkandi fótibólta í ymiskum deildum og aldursbólum. Eg venji sjálvur bæði 1. deildarliðið og 2. deildarliðið, og eisini unglingar. Trygvi Mortensen hjálpir mær bæði við venjing og at koma at kenna spælarnar betri. Og við øðrum hjálpir eisini okkara málmaður Dejan Milanovic, ið var her í Runavík í fjór. Tá ið vit báðir spældu fyrst í nítíðrumum við Radnicki í Kragujevac, kundi hvørigin ímynda okkum, at síðst í tiggjárskeiðinum enda vit báðir í føroyska felagnum NSÍ! Eg havi eisini sæð sjei 1. deildardystir hjá runavíkingum á sjónbondum, so eg kenni leikarnar rættliga væl longu nú.

NSÍ er framtíðarfelag í føroyskum fótibólta, um ein hyggur at, hvussu nógvar

evnaríkar spælarnar vit hava. Men aldur á spælarnum merkir ikki nakað fyri meg. Um ein 16-ára gamal leikari hjá mær er góður at brúka í 1. deild, so sleppur hann at spæla. Og um eg siggi, at næstan 40-ára gamli Abraham Hansen, ið venur aftur av álvara við okkum, megnar at varðveita sít stóði, hann er kendur fyri, so skal hann eisini vera við. Eg kenni ikki ungar og gamlar leikarar, eg kenni bara góðar og vánaligar...

Bbesta úrslitinum hjá NSÍ nakrantíð í 1999

Nýggi NSÍ-venjarin dylir ikki fyri, at hann ætlar sær betri úrslit í landskappingini í ár, enn tað fimta plássið, sum runavíkingar finga í 1998.

- Eg havi ikki brúk fyri fleiri spælarnum á liðnum, heldur ikki útendskum. Vit hava nógvar av góðum fólki, og útendingar reka upprunaligar leikarar úr liðnum. Lagið á spælarnum er gott, allir mót til hvørja venjing og tað verður ikki nakað óvantað fyri meg, um vit fara at stríðast á jøvnum fítri ímóti KÍ, GÍ og teimum báðum havnarfeløgum. Eg skal sjálvur vera nógdur við einum plássi millum trý tey fremstu komandi heyst. NSÍ hevur ongantíð í síni søgu verið so høgt plaserad í landskappingini og í ár hava vit uttan iva góðan møguleika at fáa okkara besta úrslit nakrantíð.

Milan Cimburovic roknaði við, at hansara framtíð verður sum fótibóltsvenjari. Hann nýtir sína fítri til at lesa ymiskar bókur um ástøði av spæli og fyrriteki seg til venjingar. Fyri nokrum mánaðum síðani fekk Milan venjaraprógvið í sínum heimlandi.

- Eg vitji míni foreldur hvønn vetur. Men eg hevði spælt uttanlanda í seks ár

og eri nú venur at vera burtur frá frændum og kenningum har. Eg kann ikki siga, at mær leingist so ræðuliga nóg eftir Jugoslavia, sjálvt um tað ongantíð hevur verið nakað krígg í tí partinum av landinum, sum eg eri ættaður frá. Men eg veit ikki um eg verði verandi í Føroyum í nógvar ár. Mær dámar væl her, men tað eru nógvar spennandi avbjóðingar aðrastaðni eisini. Nú dugi eg ikki at spáa, hvussu tað verður um tvey ella trý ár.

Skal ikki undrast, um Føroyar sigra á Skotlandi

Vit tosa eitt sindur um føroyska landsliðið og tess úrslit í teimum seinastu dystunum. Milan heldur, at sjálvt um vit hava sæð eina stóra framgongd tey síðstu árin, eru úrslitini kortini ikki nóg góð.

- Fyri meg at tapa 1-2 er næstan tað sama, sum at tapa, siga vit, 1-7. Um mitt lið er eitt mál aftanfyrir, so royni eg ikki at verja eitt soverðið úrslit, men vil helst taka kjansir fyri at javna. Sjálvt um hetta landið er so lítið, finnst nógvir frálíkir spælarnar her, og tað er eitt sindur spell, at landsliðsvenjarin ikki nýtir sína tíð og sína orku at royna ungar evnaríkar leikarar. Her í Runavík til dømis kundi eg viðmælt í minsta lagi fyra dreingir á landsliðið: Christian Høga Jacobsen, Dániel Hansen, Jónstein Petersen og Helga L. Petersen. Eg vil tó ikki standa fast við, at allir fyra kundu fingið fast pláss á liðnum, men teir eru í hvussu so er framtíðarspælarnar, sum vónandi koma á landsliðið fyrr ella seinni.

Annars skulu føroyingar hava Ísland ella Kypros sum fyrmynd í altjóða kappingum. Tey bæði londini eru ikki so nóg stór enn Føroyar, men tey klára

seg heilt ómetaliga væl. Men føroyskur fótibólur er á rættari leið. Um føroyingar vinna á Skotlandi í juni mánað, so undrar tað meg als ikki.

Tosar fimm mál - lærir føroyskt frá dóttirini

Milan Cimburovic dugir ikki færri enn fyra fremmand mál. Umframt sít móðurmál, ið er serbiskt, tosar jugoslavisk venjarin hjá NSÍ eisini enskt, týskt, russiskt og ungverskt.

- Ungverskt er ræðuliga torført at læra. Malið líkist ikki nokrum øðrum í tí partinum í Europa, og tað hevur tjúgu trý fóll. Men tá ið eg kom til Ungarns, gjørdi eg kom at læra teirra mál. Og aftaná trý ár í landinum dugdi eg kortini málið sera væl.

Í Føroyum samskiftir Milan framvegis á enskum, og blandar eitt sindur av føroyskum uppí. Á spurningin um hann fer at læra seg føroyskt í álvara, svarar Milan smilandi:

- Ja, eg skal læra málið frá dóttirini hjá mær...

...Eingin av okkum veit sína lagnu. Tá ið Milan Cimburovic fyri tveimum árum síðani hugsaði um hann skuldi koma til Føroya at spæla fótibólta ella ei, visti hesin hugnaligi og bjartskgeði jugoslavín helst ikki, at háltv annað árið seinni skulu hann og hvalbiargentan Winnie Thomsen fáa eina fíttu dóttir. Winni og litla Kristina eru í Hvalba nú, men tær skulu koma til pápan um nakrar dagar.

- Soleiðis kann lívið okkara laga seg, sigur ein hugsansamur Milan og hyggur stoltur at myndini av Kristinu, sum henger á veggnum í hansara nýggju húsum í Runavík, har hann fer at leiða lokalfelagið NSÍ til elituna av føroyskum fótibólta.